

opnaar at faa en højere Understøttelse end den, der nu tilstaa ham. — Men det var egentlig en anden Ting, jeg vilde gøre opmærksom paa, nemlig noget, som Kommunerne ude i Landet ere ret utilfredse med. Det er nemlig ret almindeligt, at naar disse Banevogtere og en hel Del af Jærnbaneanarbejderne ere udslidte i Statsbanernes Tjeneste, saa at de ikke mere kunne foretage sig noget til Erhvervelse af de Fornødenheder, de endnu have behov, faa de en Understøttelse af Statsbanerne, som ikke er tilstrækkelig til dette Behov, og de maa da søge til de paagældende Kommuner, hvori de bo. Det er jo ret naturligt, at de paagældende Kommuner ere meget utilfredse dermed. Thi naar en saadan Mand har siddet i en saadan Plads i en Række af Aar uden ved sit Arbejde at være kommen til at staa i noget egentligt Forhold til Kommunens Beboere, ser Kommunen skævt til, at den, naar Manden er udslidt, skal til at tage Del i hans Forsørgelse. Noget saadant vil finde Sted med den Mand, som der er Tale om i Indstillingen under Nr. 12. Hvis han ikke faar en højere Understøttelse, vil han blive nødt til at henvende sig til Kommunen om Hjælp. Det er kun, fordi han ved Hjælp af sit Andragende venter at faa en saadan højere Understøttelse, at han ikke allerede har henvendt sig til denne, og faar han ikke noget, maa Kommunen træde til, fordi det, som allerede er tilkendt ham af Statsbanerne, jo ikke er tilstrækkeligt. Som det gaar med den paagældende Mand, gaar det saa at sige med alle disse Jærnbaneanarbejdere, naar de ikke kunne tjene Statsbanerne længere. Det er dette Forhold, jeg har Lyst til at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa. Jeg synes, det er urimeligt, at Statskassen, naar disse Folk have tjent Staten, saa længe de overhovedet kunne udrette noget, skal kaste dem over paa Kommunerne. Det var blot denne korte Bemærkning, jeg fandt Anledning til at gøre.

J. Nielsen: Naar jeg har forlangt Ordet, er det i Anledning af Andragende Nr. 17, og det er egentlig nærmest for at bringe Finansudvalget en Tak, fordi det har henvist dette Andragende til Undersøgelse af den ærede Indenrigsminister. Hvad en videre Anbefaling af Andragendet angaar, mener jeg at kunne indskrænke mig til at henvise til selve Andragendet og for Resten ogsaa til, hvad jeg udtalte under Finanslovens 1ste Behandling. Det lader ogsaa til, at selve Generaldirektoratet indirekte indrømmer, at der baade er

Trang til en saadan Holdeplads, og at den vil blive et godt Aktiv for Jærnbannerne. Der vil jo ved den blive tilført disse en forøget Trafik baade af Personer og Gods. Den eneste Indvending, som gøres mod Holdepladsen, er disse Terrainvanskeligheder, og det kan der jo ikke siges noget om paa Forhaand. Jeg har kørt her saa mange Gange, og jeg synes, at det er et ganske jævnt Dalstrøg, som Aaen løber igennem. For det blotte Øje er der ingen Terrainvanskeligheder at opdage. Men det skal jo nu undersøges, og jeg haaber, at naar denne Undersøgelse bliver iværksat, vil det vise sig, at Terrainvanskelighederne ikke ere større, end at de med Lethed ville kunne overvindes, saa at Beboernes Ønske om at faa en Holdeplads kan blive opfyldt, men dertil hører Skiftespor. — Med disse Ord anbefaler jeg Andragendet paa det bedste til den højtærede Indenrigsministers velvillige Undersøgelse og Overvejelse.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Med Hensyn til Andragendet under Nr. 54, som er henvist til Indenrigsministerens Overvejelse, skal jeg bemærke, at naar dette Andragende gaar ud paa, at der tillægges forskellige Funktionærer under Statsbanerne, som ere ansatte i Aarhus, fast Opholdstillæg, navnlig saaledes, at de stilles i Klasse med Kjøbenhavn, har det hidtil efter den nugældende Lov om Statsbanedriftens Ordning været umuligt at tage noget Hensyn til dette Andragende om Forhøjelse. Saaledes som den paagældende Bestemmelse i Loven er formuleret, gives der kun Adgang enten til et Opholdstillæg af 60 Kr. aarlig eller af 120 Kr. aarlig. Det første Opholdstillæg kan kun tilstaa Funktionærer rundt omkring i Købstæderne uden for Kjøbenhavn, medens Opholdstillæget paa 120 Kr. aarlig kan tilstaa Funktionærerne i Kjøbenhavn og andre Steder i Landet uden for Købstæderne. Det er derfor, man har kunnet tilstaa Funktionærerne i Esbjerg et Opholdstillæg af samme Størrelse som i Kjøbenhavn. Dette Forhold vil blive forandret ved Gennemførelsen af det ny Lovforslag om Statsbanedriftens Ordning, som forhaabentlig vil finde Sted i indeværende Samling. Der vil altsaa ogsaa Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Opholdstillæget for Funktionærerne i Aarhus komme under Overvejelse. Jeg tør ikke paa Forhaand sige, hvorvidt det vil blive Resultatet af denne Overvejelse, at Funktionærerne i Aarhus komme i Række med Funktionærerne i Kjøben-